

Lagthinget, indeholdt Intet derom, thi det var overeensstemmende med Skoledirectionens Forslag, og deri var det ikke optaget; deri fandtes tværtimod den Bestemmelse, at Forstelærer skulde være enten theologisk eller polyteknisk Candidat; men Bestemmelsen, at han skal være ordineret Catechet, er gaaet ud fra Lagthinget, som har fundet, at det var overeensstemmende med de almindelige Duster og Forestillinger. At det ogsaa virkelig kunde have sin Nytte, har jeg udviklet, idet Forstelærer nemlig da kunde udrette de geistlige Forretninger, naar Præsten havde Forsald. Den ærede Ordfører udtrykte sig virkelig i sit første Foredrag, som om der ved ogsaa paalægdes Forstelærer en Forpligtelse til at udføre disse geistlige Forretninger; han erkjender nu, at det ikke er Tilfældet, men mener dog, at han de facto vilde blive brugt altfor meget i geistlige Forretninger, naar han havde de dertil fornødne Egenstaber. Jeg skal dog derved bemærke, at det forekommer mig, at det ikke kan være saamange Forretninger af det Slags i Thorshavn, at man kan troe, de ville forefalde ofte. Det, som meest skulde afdrage ham fra Underviisningen, var, naar han ofte skulde prædike, men, naar han har Tilladelse dertil, hvad han jo vilde have i Egenkab af theologisk Candidat, saa vilde han jo kunde blive benyttet dertil, enten han var ordineret Catechet eller ikke. Hvorvidt det er ved nogen Indvirkning fra Geistlighedens Side, at Forslaget er opkommen i Lagthinget, det skal jeg lade være usagt; saameget er vist, at den øverste Geistlige deroppe ikke har medvirket dertil, thi Provsten har ikke som Medlem af Skoledirectionen gjort et saadant Forslag. Den ærede Taler har ogsaa yttret, at Provsten i og for sig var imod samme, skjøndt han nu som Landsthingsmand er gaaet ind derpaa, fordi det var indstillet af Lagthinget. Det forekommer mig ogsaa, at det, der er indstillet af Lagthinget, altid maa have saamegen Bægt, at man ikke lettelig skal gjøre nogen Forandring deri. Jeg har selv yttret, at jeg, affect herfra, snarere vilde finde det ønskeligt for Regjeringen, at den ikke var bunden til at tage en Mand, som var egnet til at blive ordineret Catechet. — Hvad angaaer den Udvidelse af Udvalgets sidste Indstilling, som jeg har omtalt, da er

det just ikke Regjeringen magtpaaliggende, at denne Udvidelse finder Sted; jeg har blot, siden man har fundet Anledning til at foreslaae, at en Mængde Bestemmelser i Udkastet skulde kunne forandres efter Lagthingets Indstilling, ved en kongelig Resolution, uden at gaae til Rigsdagen, bemærket, at det kunde ligesaagodt passe paa det hele Lovudkast. Jeg troer, at det Hele dog virkelig ikke er Andet end reglementariske Bestemmelser, og at der ikke kunde være nogen Interesse i Rigsdagen eller nogen almindelig Statsinteresse for at opretholde disse Bestemmelser mod Lagthingets Mening. Jeg troer, at, naar man vil gaae nærmere ind paa at undersøge de enkelte Paragrapher, saa vil man finde, at der er mange andre Paragrapher end de af Udvalget i dets Forslag nævnte, med Hensyn til hvilke der ikke er nogen større Grund til at holde paa den langsommere Maade at forandre dem paa, end der er med Hensyn til de anførte Paragrapher, af hvilke der dog er adskillige, som ere mere væsentlige, nemlig de, som angaae Udgiftsvæsenet. Jeg vil derfor henstille til Udvalget, om det ikke, ved paany at tage Sagen under Overvejelse mellem 2den og 3die Behandling, vil finde Anledning til at gjøre en saadan Udvidelse i dette Forslag, som jeg har berørt. Fra Regjeringens Side kan der ikke være noget Dulle derfor; men jeg troer, at det vilde være ønskeligt for Rigsdagen, at den ikke oftere skulde blive bebydet med Forhandlinger angaaende Forandringer i denne ganske specielle Skolelov, hvori der jo ikke kan blive Tale om principielle Forandringer, men blot om Lempelse, som de locale Forhold kunne gjøre fornødne, og Lagthingets Autoritet synes især desleshed at maatte have Betydning i saa Henseende.

Meier: Det er vist ganske rigtigt bemærket af den høitærede Underviisningsminister, at det første Punct, som Udvalget har tilsladt sig at indstille, er altfor ubetydeligt til, at man af den Grund skulde lade Loven gaae tilbage til Landsthinget. Dersom der ikke havde været Andet end det første Punct, og jeg troer at kunne udvide denne Bemærkning ogsaa til de 2 næste, vilde Udvalget vist ikke have gjort nogen Forandring. Det,